

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/758/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614204979
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5614204979.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom: v rade 1/ N. E., nar. XX.X.XXXX., bytom V. R. XX a v rade 2/ Q. E., X.X.XXXX, bytom G. XXXX/X, V. J., v konaní o zaplatenie 108,60 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 4C/126/2014-29 zo dňa 30. júna 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol a odporcom náhradu trov konania nepriznal.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd návrh zamietol, keďže premlčacia doba začala plynúť od splatnosti jednotlivých splátok, ktorých zaplatenia sa podanou žalobou navrhovateľ domáhal, uplynula najneskôr 21.9.2013 (pri predchádzajúcich splátkach ešte skôr) a žaloba bola podaná na súd až dňa 2.6.2014, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namietol, že rozhodnutie okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Podľa jeho názoru je nutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže išlo medzi zmluvnými stranami o zmluvu o úvere, čiže absolútny obchodno-závazkový vzťah, pričom na podporu svojich tvrdení poukázal aj na súdne rozhodnutia. Ani v prípade aplikácie ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nemožno uplatnený nárok považovať za premlčaný. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť tak, aby súd vyhovel jeho návrhu, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy konania.

K podanému odvolaniu sa odporcovia nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods.

2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Uzavretý zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) a odporcom v rade 1/, na základe uzatvorenej zmluvy zo dňa 13.10.2005 č. 0333206015, na základe ktorej bol odporcovi v rade 1/ právnym predchodcom navrhovateľa poskytnutý úver vo výške 30.000 Sk, je potrebné posudzovať v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľský vzťah, ako aj v kontexte zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení neskorších predpisov. Aj keď ustanovenie § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka výslovne uvádza, že právne vzťahy z absolútnych obchodov sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu a účastníkov, prostredníctvom ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka došlo k rozdeleniu obchodno-právnych vzťahov aj na ďalšiu kategóriu, ktorú predstavujú vzťahy medzi podnikateľom (ako dodávateľom) a spotrebiteľom.

Slovenská súdna prax v súčasnej dobe zastáva názor, že právna úprava chrániaca spotrebiteľa odôvodňuje aplikáciu ustanovenia (v duálnom režime, tak podľa Obchodného, ako aj Občianskeho zákonníka), ktoré by mohlo byť pre spotrebiteľa (v určitej konkrétnej situácii) výhodnejšie. Aplikáciu občiansko-právnej premlčacej doby v absolútnych obchodno-právnych zmluvách majúcich spotrebiteľský charakter odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý rozhodoval o sťažnosti podnikateľa poskytujúceho stavebné úvery (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.6.2013, vydané pod sp. zn. I. ÚS 402/2013). V uvedenom kontexte, ako správne konštatoval aj okresný súd vo svojich záveroch, zákonodarca reagoval novelizáciou ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (posledná veta), podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy sa prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní nebol úspešný navrhovateľ, úspešní boli odporcovia, ktorí si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnili, resp. ani im žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.